

nytter det ikke det ærede Medlem at lægge Ansvar for dens Vedtagelse, som jeg anbefaler paa hans og hans Meningsfællers Vegne, over paa os alene. Ansvar for Vedtagelsen, som jeg antager og gaar ud fra, haaber og venter vil finde Sted, det Ansvar hviler paa hver enkelt, der stemmer for den Indstilling, som det ærede Medlem for Ringsted og jeg afgave i Gaar i Tinget. Det hjælper ikke det ærede Medlem at tage Afstand fra sin egen Stilling for derved at skabe sig et Særstandpunkt. Derfor var det ærede Medlem ikke heldigt, naar han talte om, at Flertallets Politik var uklog og uheldig, thi der var det det ærede Medlems egen Politik, der var saa uklog og uheldig i dette Øjeblik, som tænkes kan.

Zahle: Ja, det er rigtigt, at Finansloven foreligger først her i Folketinget, og at dette skal ske med Finanslovsforslaget, fordi det er foreskrevet i Grundloven, medens der ikke er en saadan Forskrift for andre Lovforslag. Meningen dermed kan kun være den, at der skal sikres dette Ting en større Indflydelse paa Finanslovens Behandling end paa et almindeligt Lovforslags Behandling. Dette har ogsaa altid været hævdet fra Flertallets Side i dette Ting, men naturligvis har Landstinget den formelle Ret til at stille Ændringsforslag, og selvfølgelig kan Landstinget ogsaa rejse en Finanslovskonflikt paa principielle Spørgsmaal, og saa maa det blive en Kamp om, hvem der staar sig, men ganske vist en Kamp, i hvilken Folketinget altid vil staa med de stærkeste Vaaben paa Forhaand, konstitutionelt set.

Men derimod har det aldrig været Meningen fra dette Tings Flertals Side, at Landstinget skulde kunne stille saadanne ubetydelige Detailændringsforslag som de her foreliggende og vente at faa dem gennemførte uden nogen Modstand fra dette Tings Side. Og der er ikke megen Grund til at haabe, at det skal være forbi med dette, thi der staar i Betænkningen nogle Ord, som den højtærede Ordfører (Anders Nielsen) havde ondt ved at forstaa, men som jeg tror, jeg kan forklare ham. Der staar nemlig, at Udvalget finder dog efter Omstændighederne ikke tilstrækkelig Anledning til at foreslaa andre Ændringer end de nedenfor anførte. Jeg ser deri en Antydning af, ja, jeg kunde næsten sige en Trusel om, at man ad Aare, naar som helst man finder Lejligheden dertil passende og Omstændighederne belejlige, vil stille andre Detailændringsforslag, nu, da

man har faaet Erfaring for, at det kan nytte noget. Jeg beklager meget, at man fra Flertallets Side ikke har villet rejse nogen Modstand mod dette.

Jeg har deltaget i Indstillingen, men først efter at have udtalt min Forbavelse over at man her uden Sværdslag har gjort en saadan Indstilling, og jeg har ikke stemt for, at man skulde gøre en saadan Indstilling. Men naar Flertallet her i Tinget vil underkaste sig dette uden Sværdslag, kan det ikke nytte Mindretallet at rejse Modstand derimod; Mindretallet kan ikke rejse en konstitutionel Konflikt med Landstinget, det er Mindretallet i dette Tilfælde udelukket fra. Vi maa altsaa tage under Overvejelse, om vi under disse Omstændigheder skulle modsætte os, at Finanslovsforslaget bliver vedtaget eller ikke, og det er da klart, at vi maa stemme for, at hele Finanslovsforslaget bliver til Lov, men derfor kunne vi meget godt beklage den Holdning, som er udvist fra det ledende Flertals Side i dette Ting.

Ordføreren (Anders Nielsen): Jeg forstaaer godt, hvad der staar i Landstingets Betænkning, jeg forstaaer godt Ordene, dem kan man nok forstaa, men hvad Meningen er dermed, kan man ikke saa godt forstaa. Det ærede Medlem kan lægge sin Mening deri, men det kunde være, at Kancipisten og de, der have sluttet sig til Formen, ikke ville anerkende Rigtigheden af denne Opfattelse. Jeg har om Ordene sagt — for at bruge netop Erklæringens egen Vending —, at de ikke ere aldeles tilstrækkelig klare, og derved tror jeg, vi skulde blive staaende. Det er ikke værd at uddybe dem videre. Lad Fremtiden vise, om der skulde ligge noget mere deri, end vi efter Forbindelsen i Øjeblikket have Føje til at gaa ud fra. Ordene kunde ogsaa forstaaes netop saaledes, at der kunde være andre Smaapunkter, man kunde have ønsket at stille Ændringsforslag til, men man har ikke fundet den samme Anledning dertil, som man har fundet overfor de to Spørgsmaal, der ere rejste. Og der er det, jeg siger, hvis denne mildere Forstaaelse af den ellers uklare Vending er den rigtige, er det for saa vidt glædeligt, som det, at Resultatet af Overvejelserne er blevet de 2 smaa Forslag, medens man ikke ellers har fundet aldeles tilstrækkelig Anledning til at tage Initiativet til Ændringer, ikke er synderlig afskrækkende. Men lad dette staa ved sit Værd. Jeg ønsker blot at faa understreget i Forholdet med Hensyn til Flertallets Stilling her, at